

-ULTIMA VEZ / WIM VANDEKEYBUS
TRACES

(21 και 22/8-22.00 Αμφιθέατρο Κάστρου Καλαμάτας)

Στο τελευταίο έργο του, με τίτλο Traces, ο Wim Vandekeybus [Βιμ Βαντεκείμεπους] ιχνηλατεί την πορεία του και ανατρέχει στις διαισθητικές επιλογές που καθόρισαν την αναζήτησή του: το δράμα των παρορμήσεων και των ενστίκτων, το παιχνίδι των ενεργειών και των εντάσεων. Στην παρθένα φύση της Ρουμανίας, όπου σώζονται τα τελευταία αρχέγονα δάση της Ευρώπης, ο Vandekeybus αναζητά ίχνη παλαιότερα από την ανθρωπότητα και την ανθρώπινη μνήμη· ίχνη της φύσης που το σώμα έχει ξεχάσει ή καταστείλει. Πρόκειται για μια αναζήτηση της «εσωτερικής ιστορίας», που ξεδιπλώνεται πριν και πέρα από τη γλώσσα και μπορεί να ειπωθεί μόνο μέσω του χορού και της μουσικής. Πόση φύση υπάρχει ακόμα στον άνθρωπο, πόσο ζώο στο ανθρώπινο σώμα; Τί συμβαίνει όταν είμαστε σε κίνδυνο, όταν πρέπει να πάρουμε διαισθητικές αποφάσεις για να επιβιώσουμε;

Δέκα χορευτές κινούνται υπό τους ήχους της μουσικής των Trixie Whitley (που συνέθεσε τη μουσική για το TrapTown), Shahzad Ismaily, Ben Perowsky και Daniel Mintseris. Μαζί τους επί σκηνής ο κιθαρίστας Marc Ribot, συνθέτης της μουσικής του Inasmuch asLife is Borrowed και της μεγάλου μήκους ταινίας του Vandekeybus GallopingMind.

Ο Wim Vandekeybus [Βιμ Βαντεκείμεπους] είναι χορογράφος, χορευτής, σκηνοθέτης και φωτογράφος. Στα μέσα της δεκαετίας του 1980 ίδρυσε την ομάδα χορού UltimaVez. Το πρώτο έργο του, με τίτλο WhatThe Body Does Not Remember (1986), χαρακτηρίστηκε πρωτοπόρο και τιμήθηκε με βραβείο Bessie, όπως και το δεύτερο έργο του, με τίτλο Les porteuses de mauvaises nouvelles (1989). Τα έργα του Vandekeybus θεωρούνται ορόσημα στην ιστορία του σύγχρονου χορού. Το μοναδικό στυλ και η ιδιότυπη κινητική γλώσσα του αντιπαραθέτουν τη διαίσθηση, την παρόρμηση και το ένστικτο με την ενέργεια, το ρίσκο, τον κίνδυνο, εκφράζοντας μια κοσμοθεωρία γεμάτη δυναμισμό και σύγκρουση: σύγκρουση μεταξύ σώματος και νου, συναισθήματος και διάνοιας, άνδρα και γυναίκας, φύσης και πολιτισμού, ανθρώπου και ζώου, ομάδας και ατόμου, ψευδαίσθησης και πραγματικότητας. Στο έργο του ο Vandekeybus επανέρχεται σχεδόν εμμονικά σε ένα και μοναδικό ερώτημα: πώς ο άνθρωπος αντιδρά σε ακραίες καταστάσεις. Σε αυτό το πλαίσιο, ο Vandekeybus αποδίδει ιδιαίτερη σημασία σε αυτό που ο ίδιος ονομάζει «στιγμή της καταστροφής», η οποία, παραδόξως, δεν αποκλείει το χιούμορ, το παιχνίδι, ακόμη και την ελαφρότητα από το έργο του.

-ISRAEL GALVÁN

SOLO: REVOLUTION WITHOUT MUSIC

(23/8 20.00-Αμφιθέατρο Κάστρου Καλαμάτας)

Με το έργο του Solo, ο Israel Galván [Ισραέλ Γκαλβάν] επαναπροσδιορίζει το παραδοσιακό φλαμένκο. Πρόθεσή του είναι η απόλυτη ελευθερία της έκφρασης με στόχο την απογύμνωση του χορού από το περιττό. Πορευόμενος στα βήματα του VicenteEscudero, ο Galván δεν χρησιμοποιεί μουσική συνοδεία. Αντ' αυτού, αφουγκράζεται το σώμα του και δημιουργεί τη δική του μουσική, με τα πόδια, τις παλάμες και τα δάχτυλα των χεριών του και ενίοτε με τη φωνή του. Τα γρήγορα βήματα, οι εναλλαγές της κίνησης, οι στιγμιαίες παύσεις συνθέτουν μια εικόνα απόλυτου ελέγχου αλλά και καθαρότητας. Απαλλαγμένο από κοινοτοπίες αλλά βαθιά ριζωμένο στην παράδοση, το στυλ του Galván είναι τολμηρό και αληθινά πρωτοποριακό.

Ο Israel Galván de los Reyes [Ισραέλ Γκαλβάν ντε λος Ρέγιες] γεννήθηκε στη

Σεβίλλη από γονείς χορευτές του φλαμένκο, τους José Galván και Eugenia de Los Reyes. Μεγάλωσε μέσα στο φλαμένκο και το 1994 ξεκίνησε σπουδές στην Compañía Andaluza de Danza, υπό τη διεύθυνση του Mario Maya. Έχει συνεργαστεί με πληθώρα δημιουργών από διαφορετικούς χώρους, όπως τους καλλιτέχνες του φλαμένκο Enrique Morente και Manuel Soler, τους χορευτές Akram Khan και Sol Picó και τους μουσικούς Sylvie Courvoisier, Pat Metheny, Vicente Amigo, και Lagartija Nick, μεταξύ άλλων. Το 1998 παρουσίασε την πρώτη χορογραφία του με τίτλο ¡Mira!/Los Zapatos Rojos, την οποία ακολούθησαν τα έργα La Metamorfosis, Galvánicas, Arena, La Edad de Oro, Tábula Rasa, Solo, El final de este estado de cosas – Redux, Israel vs Los 3000, La Curva, Lo Real/Le Réel/The Real, Torobaka, Fla.co.men, La Fiesta, Amor Brujo, Coplas Mecánicas και La consagración. Έχει τιμηθεί, μεταξύ άλλων, με το Εθνικό Βραβείο Χορού της Ισπανίας (2005), το Μέγα Βραβείο Χορού της Γαλλίας (2009), το Χρυσό Μετάλλιο Καλών Τεχνών της Ισπανίας (2012), το Βραβείο Ερμηνείας Bessie (2012) και το Εθνικό Βραβείο Εξάιρετου Καλλιτέχνη της Μεγάλης Βρετανίας (2015). Ο Galván είναι συνεργαζόμενος καλλιτέχνης των θεάτρων Théâtre de la Ville (Παρίσι).

-DAME DE PIC / CIE KARINE PONTIES SAME SAME

(23-8 22.00 Ο χώρος θα ανακοινωθεί)

Ένας ερωδιός κουνιάζει ψηλά σε μια κορυφή, τυλιγμένος με τα φτερά του, ετοιμόρροπος. Ένας φιδαστός στροβιλίζεται, διαγράφοντας αργούς κύκλους μέχρι να καταρρεύσει. Έτσι επιβάλλει η φύση τους.

Τίποτα δεν χαρακτηρίζει τους ανθρώπους καλύτερα από την τάση τους να κάνουν παράλογα πράγματα για να επιτύχουν αβέβαια αποτελέσματα. Σ' έναν κόσμο όπου η λογική λειτουργεί σαν όμορφη πρόσοψη, η εισβολή του παραλόγου ταράζει τη σχέση μας με την κανονικότητα και μας οδηγεί σε δρόμους ανεξερεύνητους. Κάπου μεταξύ ανίας και εξάντλησης, δύο γυναίκες, αντιμέτωπες η μια με την άλλη σαν σε στρεβλωτικό καθρέφτη, χάνουν τα λογικά τους και ξυπνούν το άγριο ζώο μέσα τους. Σ' αυτό το απρόβλεπτο ντουέτο, η θεατρική σκηνοθέτις Petra Tejnorová [Πέτρα Τείνοροβά] μοιράζεται τη σκηνή με την κορυφαία χορεύτρια Tereza Ondrová [Τερέζα Οντροβά]. Το κοινό ενδιαφέρον τους για την εξερεύνηση των ορίων του λεπτού χιούμορ, της ειρωνείας και του παραλογισμού, παράλληλα με τον σεβασμό τους για την πολυπλοκότητα των ανθρώπινων σχέσεων, υπογραμμίζεται από τη σκηνοθεσία και χορογραφία της Γαλλο-Βελγίδας χορογράφου Karine Ponties [Καρίν Ποντιέ], που παρουσιάζει δουλειά της για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Με αναφορές στον Μπάστερ Κήτον, μας συγκινούν με το βάθος και την ειλικρίνειά τους, παρ' όλη την ελαφρότητα της φόρμας.

Καλλιτεχνική διευθύντρια της ομάδας Damede Pic, η χορογράφος και χορεύτρια Karine Ponties [Καρίν Ποντιέ] έχει δημιουργήσει περισσότερα από 40 χορευτικά έργα. Η δουλειά της χαρακτηρίζεται από μια τάση προς το παράλογο, την εξερεύνηση της οικειότητας και της πολυπλοκότητας των σχέσεων. Η Tereza Ondrová [Τερέζα Οντροβά] είναι ιδρυτικό μέλος της ομάδας VerTeDance, για την οποία δημιούργησε, μαζί με την Veronika Kotlíková, περισσότερα από 16 έργα. Το 2010 και το 2019, για το έργο αυτό, τιμήθηκε με το βραβείο καλύτερης ερμηνείας στο φεστιβάλ Czech Dance Platform. Η Petra Tejnorová [Πέτρα Τείνοροβά] αναζητά ένα νέο ρόλο για το θέατρο στο σημερινό κόσμο και πειραματίζεται με το σωματικό θέατρο, το θέατρο ντοκιμαντέρ και τις θεατρικές συμβάσεις. Δημιουργεί δικά της θεατρικά έργα και σκηνοθετεί κατόπιν πρόσκλησης.

-GRIFFON DANCE COMPANY / ΙΩΑΝΝΑ ΠΟΡΤΟΛΟΥ

KAOS (25/8 22.00 Ο χώρος θα ανακοινωθεί)

Με το KAOS, η Ιωάννα Πορτόλου και η ομάδα Griffon Dance Co. [Γκριφόν Ντανς Κόμπανι] βουτούν στην ελληνική ιστορία και δίνουν μια εκρηκτική παράσταση με θέμα τις σύνθετες ρίζες μας και πώς αυτές επιβιώνουν στο παρόν. Παίζοντας με την αισθητική των ρετρό σουβενίρ «Made in Greece», το KAOS μιλάει για το βάρος του πολιτισμού που ενδεχομένως κουβαλάμε μέσα μας. Εικόνες έντονες, συχνά σουρρεαλιστικές, και σύμβολα από το παρελθόν, την ιστορία, τη μυθολογία, την παράδοση και τις πολλαπλές πολιτισμικές επιρροές μας, ζωντανεύουν επί σκηνής και σκιαγραφούν μια ταυτότητα που δεν ορίζουμε. Σ' αυτή τη σύγχρονη ελληνική Βαβέλ περιπλανώνται οι πρωτόπλαστοι, υπολείμματα θεών και ηρώων, υπό τους ήχους ετερόκλητων μουσικών ειδών, από ηλεκτροακουστικούς ήχους μέχρι παραδοσιακά ακούσματα, που πλέκονται μεταξύ τους με τρόπο ευρηματικό. Το KAOS αντλεί από τη μνήμη για να δομήσει ένα παρόν ατομικό πριν στραφεί στη συλλογική ταυτότητα και ευθύνη. Στόχος του έργου δεν είναι να σχολιάσει κομμάτια της ελληνικής ιστορίας αλλά το βάρος που αυτή αντιπροσωπεύει για τον καθένα από εμάς. Πώς μας επηρεάζει το παρελθόν μας; Ποιοι είμαστε σήμερα; Μπορούμε να ξεφύγουμε από αυτό που υπήρξε πριν από εμάς;

Η ομάδα Griffon Dance Company ιδρύθηκε το 2000 από την Ιωάννα Πορτόλου. Έχει παρουσιάσει δουλειά της τόσο στην Ελλάδα (Στέγη Ιδρύματος Ωνάση, Φεστιβάλ Αθηνών και Επιδαύρου, Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, Θέατρο Τέχνης Καρόλου Κουν, Διεθνές Φεστιβάλ Χορού Καλαμάτας, Δημήτρια) όσο και διεθνώς (Ηνωμένο Βασίλειο, Γερμανία, Σερβία, Αίγυπτος, Βόρεια Μακεδονία κλπ.). Την περίοδο 2000-2004 η ομάδα συνεργάστηκε με το Θέατρο Αμόρε, όπου παρουσίασε πέντε παραστάσεις. Το 2012 της ανατέθηκε η χορογραφία και παρουσίαση του μπαλέτου του Μπετόβεν Τα Πλάσματα του Προμηθέα, σε συνεργασία με την Καμεράτα – Ορχήστρα των Φίλων της Μουσικής στη Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση. Με ανάθεση, επίσης, δημιούργησε τα έργα Lapland (2004) και AppleTree (2006), που παρουσιάστηκαν στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών. Τα πιο πρόσφατα έργα τους, με τίτλο Risk (Στέγη Ιδρύματος Ωνάση, 2018), Elizabeth (Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, 2019) και KAOS (Μικρό Θέατρο Αρχαίας Επιδαύρου, 2019), σηματοδοτούν την αρχή μιας νέας καλλιτεχνικής εποχής για την ομάδα. Η νέα παραγωγή τους GRIMM αναμένεται για το 2020. Την Ιωάννα Αποστόλου, συνδημιουργό και ερμηνεύτρια του έργου, θα αντικαταστήσει για την παράσταση αυτή η Μαρία Φουντούλη.

-ΦΩΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΤΑΜΑΤΑ

(26/8 22.00 Αμφιθεατρο Κάστρου)

Τάματα: Υποσχέσεις και αφιερώματα που δίνονται σε θεούς ή αγίους με αντάλλαγμα μια χάρη, μια ευεργεσία ή την εκπλήρωση ενός πόθου.

Μόνοι και ηττημένοι, έξι άντρες αναζητούν τη νέα τους πίστη. Σε ένα τοπίο άχρονο και μοναχικό, σε ένα τόπο όπου η μνήμη γίνεται εφιάλτης και το παρόν μια βαθιά πληγή, παλεύουν βίαια, αλλά συγχρόνως αθόρυβα, για να ξανασυναντήσουν το σώμα τους, την αλήθεια τους... το φως. Τα σώματα πέφτουν, αγκαλιάζονται, τρέμουν, ακινητοποιούνται, αναπνέουν, τινάζονται, λικνίζονται, παλεύουν, χορεύουν, ποθούν, ελπίζουν, υπόσχονται και τάζουν. Συναντήσεις που προκύπτουν στιγμιαία και γεννούν νέες ξανά και ξανά, κι άλλες που χάνονται για πάντα στο σκοτάδι, αφήνοντάς τους και πάλι μόνους, αντιμέτωπους με τα πάθη τους, τις επιθυμίες τους και τους φόβους τους. Μοναδικός αντίπαλος ο εαυτός τους.

Ένα σκοτεινό, παγανιστικό, ποιητικό ταξίδι αναζήτησης της ταυτότητας, της ανάγκης

για τρυφερότητα, της αίσθησης του να ανήκεις κάπου, να ανήκεις σε κάποιον, της συνύπαρξης. Ένα ταξίδι μελαγχολικό, κρυμμένο πίσω από σκιές αλλά και γεμάτο επιθυμίες, πόθους, ορμή, θραύσματα μνήμης και ξαφνικές αχτίδες φωτός. Μια ματιά στις κρυφές επιθυμίες κι ανείπωτες ιστορίες της τρυφερής ανδρικής ψυχής.

Η παράσταση ΤΑΜΑΤΑ παρουσιάζεται στο 26ο Διεθνές Φεστιβάλ Χορού Καλαμάτας με την υποστήριξη των Πολιτιστικών Υπηρεσιών του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού Κύπρου.

Ο Φώτης Νικολάου γεννήθηκε στην Αμμόχωστο. Απόφοιτος της Κρατικής Σχολής Ορχηστρικής Τέχνης στην Αθήνα, συνέχισε τις σπουδές του στη Νέα Υόρκη ως υπότροφος του Ιδρύματος Πράτσικα. Είναι ιδρυτής και χορογράφος της Χοροθεατρικής Ομάδας X-it. Με την ομάδα αλλά και ως ανεξάρτητος χορογράφος παρουσίασε τα έργα HeartLand - A dark forest, A Room to Grow, These Gentle Hearts Are Like Shot Birds Falling, Inland, unravelling, Narcissus – Mirror in the Mirror, I Am And I Am Not, Windstrasse, Lamentu, Spiegel im Spiegel, Waltz, Amen, Ώρα Ενάτη, Όχι Ακόμα, Love Shots. Σκηνοθέτησε, σε συνεργασία με τον Θανάση Γεωργίου, και χορογράφησε το έργο Λίγο Ακόμα για τη Πειραματική Σκηνή ΘΟΚ. Με τον ΘΟΚ συνεργάστηκε, επίσης, στη χορογραφία των έργων Ιππόλυτος (σκηνοθεσία Νεοκλή Νεοκλέους), Η όπερα της πεντάρας (σκηνοθεσία Στέφανου Κοτσίκου), καθώς και Ηλέκτρα – Ορέστης και Η Δίκη (σκηνοθεσία Hanan Snir), για το οποίο του απονεμήθηκε το Βραβείο Χορογραφίας ΘΟΚ 2011-2013. Συνεργάστηκε με την εταιρεία Balich Worldwide Shows για τη χορογραφία του έργου Giudizio Universale: Michelangelo and the secrets of the Sistine Chapel στη Ρώμη.

Χορογράφησε τα έργα 7even (Black Box Dance Company, Δανία), το οποίο προτάθηκε για βραβείο Arets Reumert καλύτερης χορευτικής παράστασης της χρονιάς, LonelyRoom (Μπαλέτο της Εθνικής Λυρικής Σκηνής), καθώς και τις όπερες Γενούφα (σκηνοθεσία Νικόλα Ράαμπ, ΕΛΣ), Ηλέκτρα (Όπερα του Γκέτεμποργκ) και Σαλώμη (Όπερα του Μάλμο) στη Σουηδία, Κάρμεν και Ορφέας και Ευρυδίκη (ΕΛΣ) σε σκηνοθεσία Stephen Langridge. Υπήρξε μέλος της δημιουργικής ομάδας και χορογράφος των τελετών έναρξης και λήξης των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας του 2004 (Κλεψύδρα) και μόνιμο μέλος της Ομάδας Εδάφους του Δημήτρη Παπαϊωάννου (1993-2005). Ως χορογράφος/επιμελητής κίνησης και ως χορευτής έχει συνεργαστεί με πολλούς ακόμα καταξιωμένους σκηνοθέτες και χορογράφους αντίστοιχα.

-LALI AYGUADÉ COMPANY

HERE(27/8 22.00 Ο χώρος θα ανακοινωθεί)

HERE (εδώ). Γεννιόμαστε στον χρόνο και τον χώρο, στο «εδώ». Εδώ όπου προηγήθηκαν άλλοι πριν από εμάς και θα υπάρξουν άλλοι μετά από εμάς. Είμαστε ένα μικρό κομμάτι μιας πολύ μεγαλύτερης εικόνας. Ξεκινάμε από το μηδέν και ζούμε με έναν σκοπό. Η ύπαρξή μας, μέσα κι έξω, πλάθεται καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής μας. Πιστεύουμε, όμως, ότι για το πλάσιμό της είμαστε υπεύθυνοι εμείς και πολύ συχνά δε συνειδητοποιούμε ότι στη διαδικασία αυτή επιδρούν κυρίως εξωτερικοί παράγοντες. Το «άλλο» είναι ένας παράγων ζωτικής σημασίας, που όχι μόνο αποφασίζει πώς μας βλέπουν οι άλλοι αλλά επιδρά και στην εικόνα που έχουμε εμείς για τον εαυτό μας. Όμως, το «άλλο» επηρεάζεται επίσης από τους άλλους. Ανήκουμε όλοι σε μια μεγαλύτερη δομή με κανόνες, νόρμες, αξίες, προκαταλήψεις, πολιτισμικά χαρακτηριστικά, γλώσσα και ιεραρχία, που δημιουργήθηκε και συντηρείται από εμάς τους ίδιους.

Στο Here η Lali Ayguadé [Λάλι Αϊγουαδέ] και ο Guilhem Chatir [Γκιλιέμ Σατίρ] διερευνούν τη σχέση μας με τις δομές μέσα στις οποίες γεννιόμαστε και

μεγαλώνουμε. Μια απροσδιόριστη δύναμη (η υγίφωνος Astrid Stockman) κατευθύνει την καθημερινότητα και την διαδικασία ανάπτυξης δύο νεογέννητων πλασμάτων. Η φωνή και η παρουσία της ενεργοποιούν τους μηχανισμούς επίγνωσης και υλοποίησης. Τα δύο πλάσματα αναπτύσσονται σωματικά και συναισθηματικά, αλληλεπιδρούν και πλάθουν το ένα το άλλο σαν από πηλό. Η εξωτερική δύναμη εμπνέει και καταστρέφει, προκαλεί και σταθεροποιεί τους χορευτές, που σταδιακά χειραφετούνται. Δεν υπακούουν πλέον παθητικά στις ξαφνικές ιδιοτροπίες και ξεπερασμένες απαιτήσεις της σοπράνο. Καθώς απομακρύνονται από τους προκαθορισμένους κανόνες, ανακαλύπτουν την εσωτερική δύναμη και τα ένστικτά τους ώσπου βγαίνουν από τη δομή, αποκαθιστώντας τις γήινες παρορμήσεις και τη διαίθησή τους.

Η Lali Ayguadé [Λάλι Αϊγκουαντέ] είναι Καταλανή ερμηνεύτρια και χορογράφος. Σπούδασε χορό στο Ωδείο Liceu (Βαρκελώνη), στο Institut del Teatre (Βαρκελώνη) και στη σχολή PARTS (Βρυξέλλες). Έκτοτε έχει συνεργαστεί με τους Publik Eye Company (υπό τη διεύθυνση της Carmen Mehnert), Akram Khan Company, Hofesh Shechter, Marcos Morau, Roberto Olivan και Baró d'Evel, μεταξύ άλλων. Από το 2013, διεθύνει τη δική της ομάδα, με την οποία δημιούργησε έργα, όπως το Kokoro και το iU Mi, που παρουσιάστηκε πέρυσι στο Φεστιβάλ Χορού Καλαμάτας. Το 2018, δημιούργησε από κοινού με τον Guilhem Chatir το έργο HERE.

Ο Guilhem Chatir [Γκιλιέμ Σατίρ] είναι Γάλλος χορευτής και χορογράφος. Το ενδιαφέρον του για το χιπ χοπ και το τσίρκο τον οδήγησε στο Conservatoire à Rayonnement Régional της Τουλούζης. Στη συνέχεια σπούδασε στο Conservatoire national supérieur de musique et de danse de Paris (2010) και στη σχολή PARTS (Βρυξέλλες, 2013). Το 2015 συνεργάστηκε με τον Wim Vandekeybus/Ultima Vez και χόρεψε στα έργα του What the Body Does Not Remember και In Spite of Wishing and Wanting. Το 2018 συνεργάστηκε με τον Yoann Bourgeois στο νέο του έργο Requiem και το 2019 χόρεψε στο Ludum, το νέο έργο της ομάδας AntonLachky Company. Πρόσφατα ίδρυσε τη δική του ομάδα.

Τον Guilhem Chatir, που πρόσφατα έγινε μέλος της ομάδας Akram Khan Company, αντικαθιστά επί σκηνής ο Καταλανός χορευτής Lisard Tranis [Λίσαρντ Τράνις]. Ο Τράνις σπούδασε χορό στις σχολές Oriol Martorell και Institut del Teatre της Βαρκελώνης, όπου συνεργάστηκε με χορογράφους όπως οι Emilio Gutiérrez, Pau Aran, Joan Lopez, και Lali Ayguadé. Τιμήθηκε με το πρώτο βραβείο στον διαγωνισμό Certamen Internacional de Dansa (Βαρκελώνη), που του εξασφάλισε υποτροφία στη σχολή Peridance Capezio Dance Centre (Νέα Υόρκη). Στη συνέχεια έγινε μέλος της ομάδας Verve του Northern School of Contemporary Dance, με την οποία χόρεψε σε έργα των Kerry Nicholls, Luca Silvestrini και Douglas Thorpe.

-ΚÓΚΑ&ΠΑΝÚ

ύλη

(28/8 22.00 Ο χώρος θα ανακοινωθεί)

Οι kóka&panú παρουσιάζουν τη νέα δημιουργία τους ύλη. Από την ερμηνεία της λέξης στα αρχαία ελληνικά, που σημαίνει δάσος, μέχρι τη συνειρμική έννοια της μάζας, όπως χρησιμοποιείται στη νέα ελληνική γλώσσα. Το έργο χτίζεται μέσα σε μια ηχητική εγκατάσταση. Ο Panú τοποθετεί στη σκηνή ένα εντυπωσιακό εικαστικό περιβάλλον, ένα υπερμεγέθους μουσικό όργανο που ζωντανεύει με την κινητική δεξιοτεχνία της Κωνσταντίνας Ευθυμιάδου. Ένα περιβάλλον φτιαγμένο από βιομηχανικά υλικά, εν είδει αστικής «ύλης», λειτουργεί ως συνέχεια της φύσης που μας περιβάλλει. Το ψυχρό μέταλλο συνδιαλέγεται με το ζεστό ανθρώπινο σώμα. Η ύλη υπάρχει μέσα από την κίνηση. Οι δύο δημιουργοί επιχειρούν να αποδώσουν με

τον πιο άμεσο τρόπο τον αρχετυπικό δεσμό μουσικής-χορού, σε μια σχέση δράσης-αντίδρασης. Ο χορός προκαλεί τον ήχο και ο απόηχος τροφοδοτεί την κίνηση του σώματος. Το έργο είναι συμπαραγωγή του Φεστιβάλ Χορού Καλαμάτας και πραγματοποιείται με την οικονομική υποστήριξη του ΥΠΠΟΑ.

-VIKTOR ČERNICKÝ

PLI

(29/8 19.30 Ο χώρος θα ανακοινωθεί)

Το Plí είναι μια απρόβλεπτη και χιουμοριστική παράσταση, που φέρνει επί σκηνής 22 καρέκλες, ένα βασανιστικό ρυθμό κι έναν επίμονο άνθρωπο. Πάνω σε μια μικρή εξέδρα, ο Viktor Černický [Βικτόρ Τσέρνιτσκο], ο οποίος εμφανίζεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα, βουτά αποφασιστικά στην αέναη κατασκευή, ανακατασκευή και αποδόμηση του σύμπαντος. Το αποτέλεσμα είναι ένα απρόβλεπτο και παιχνιδιάρικο σόλο, μια σωματική μεταφορά της αστείρευτης ανθρώπινης δυναμικής, υπομονής και προσπάθειας, που μετατρέπει ακόμη και τα πιο συνηθισμένα αντικείμενα σε απίστευτα αρχιτεκτονήματα. Για το Plí, ο Černický εμπνέεται από τη φιλοσοφία του Γκότφριντ Βίλχελμ Λάιμπνιτς, του εμβληματικού φιλοσόφου της εποχής του Μπαρόκ, και τη μελέτη του Ζιλ Ντελέζ Η Πτύχωση: Ο Λάιμπνιτς και το Μπαρόκ. Ο Černický παρομοιάζει τη σκέψη του Λάιμπνιτς με μια μαγική παράσταση χωρίς μαγικά κόλπα, στην οποία ο φιλόσοφος επιτυγχάνει το φαινομενικά ακατόρθωτο: προσεγγίζει την πολυπλοκότητα και την τελειότητα αυτού του κόσμου μέσα από την απλούστατη ιδέα της πτύχωσης, της συνεχούς συστροφής και διαπλοκής άπειρων επιφανειών, και ερμηνεύει τη Δημιουργία ως ένα αρχιτεκτόνημα εξαιρετικά σύνθετο και πολυεπίπεδο, πλούσιο σε λεπτομέρειες, απίστευτο και ταυτόχρονα απλό, ταπεινό και απολύτως αληθινό. Στα ίχνη της σκέψης του Λάιμπνιτς, το Plí προκαλεί τη φαντασία, κόβει την ανάσα και πρωτοτυπεί ως προς τη μορφή και την έκφραση, αντιπροτείνοντας στην υπερβολή του Μπαρόκ τον μινιμαλισμό του χώρου και των υλικών.

Ο Viktor Černický [Βικτόρ Τσέρνιτσκο] δημιουργεί έργα που ισορροπούν πάνω στη διαχωριστική γραμμή μεταξύ χορού, περφόρμανς, τσίρκου και σωματικού θεάτρου. Είναι επικεφαλής του μακροπρόθεσμου ερευνητικού προγράμματος The Body as Object/The Object as Body, το οποίο εξετάζει τη δυναμική των σχέσεων μεταξύ αντικειμένου και υποκειμενικής ατομικότητας του ερμηνευτή. Το πρώτο του σόλο Parolarolea προτάθηκε για τα βραβεία του Χορευτή της Χρονιάς και Χορευτική Παράσταση της Χρονιάς στο φεστιβάλ Czech Dance Platform το 2017 και έλαβε ειδική διάκριση με την μορφή της συμμετοχής στην Εβδομάδα Χορογραφικής Έρευνας στο φεστιβάλ B-Motion Festival στο Bassano del Grappa (Ιταλία). Το σόλο Plí παρουσιάστηκε για πρώτη φορά τον Νοέμβριο του 2018 και έλαβε το Βραβείο Κοινού και το Συνολικό Βραβείο στο φεστιβάλ Czech Dance Platform το 2019. Με το έργο αυτό ο Černický συμπεριλήφθηκε στο δίκτυο Aerowaves Twenty20. Έχει, επίσης, συνεργαστεί με τους Jaro Viňarský, Dominique Boivin, Daniel Gulko, και Compagnie Mossoux-Bonté, μεταξύ άλλων. Στο υπό ετοιμασία έργο του Prima (προσωρινός τίτλος) ερμηνευτές είναι το κοινό αντί για επαγγελματίες χορευτές.

-PEEPING TOM

DIPTYCH

(29 και 30/8 22.00 Αμφιθεατρο Κάστρο)9 & 30.8.2020 | 22:00 | 94'

Αμφιθέατρο Κάστρου Καλαμάτας

Στο Diptych, η Gabriela Carrizo [Γκαμπριέλα Καρίτσο] και ο Franck Chartier [Φρανκ Σαρτιέ], καλλιτεχνικοί διευθυντές της ομάδας Peeping Tom, επεξεργάζονται εκ νέου

τρία παλαιότερα έργα τους, που δημιούργησαν σε συνεργασία με το Nederlands Dans Theater 1: το The Missing Door (σε σκηνοθεσία Gabriela Carrizo) και το The Lost Room (και τα δύο σε σκηνοθεσία Franck Chartier). Οι χαρακτήρες τους κινούνται μεταξύ πραγματικότητας και φαντασίας, οδηγούμενοι από τις δυνάμεις της φύσης προς μια αβέβαιη μοίρα. Αναζητούν ένα ιδανικό, ακολουθούν ένα όνειρο, τρέφουν την ελπίδα, αλλά καταλήγουν να χάνονται, περιπλανώμενοι μέσα σε έναν μυστηριώδη και μακάβριο λαβύρινθο, από τον οποίο δεν μπορούν να ξεφύγουν. Στο The Missing Door, ένας ετοιμοθάνατος άνδρας ψάχνει με αγωνία τον δρόμο μέσα από τον περίπλοκο λαβύρινθο της σκέψης του. Στο The Lost Room βρισκόμαστε σ' ένα πλοίο στη μέση της θάλασσας, όπου ελευθερία και αιχμαλωσία είναι άρρηκτα συνδεδεμένες, καθώς οι χαρακτήρες μοιάζουν να βρίσκονται ταυτόχρονα παντού στον χώρο και στον χρόνο. Η Carrizo και ο Chartier δημιουργούν έναν κόσμο ανήσυχο, σκοτεινό και κλειστοφοβικό, χρησιμοποιώντας μια μοναδική και ακραία γλώσσα κίνησης και ερμηνείας.

ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΛΑΤΕΙΑ

Από το Σάββατο 22 Αυγούστου έως το Σάββατο 29 Αυγούστου, Δώδεκα παραστάσεις χορού παρουσιάζονται σε σταθερό βραδινό ραντεβού, κάθε μέρα στις 21:00, στην Κεντρική Πλατεία της Καλαμάτας. Όλες οι παραστάσεις είναι με ελεύθερη είσοδο.

-Σάββατο 22 Αυγούστου

LAURA ARIS & ÁLVARO ESTEBAN
CUALQUIER MAÑANA

Οι Laura Aris [Λάουρα Άρις] και Álvaro Esteban [Άλβαρο Εστέμπαν] έρχονται για πρώτη φορά στην Ελλάδα με ένα ντουέτο-στοχασμό για τη θλίψη που ακολουθεί όταν οι καταστάσεις έχουν καταρρεύσει ολοσχερώς. Ένα σωματικό ταξίδι στο παρόν, κατά το οποίο συνειδητοποιούμε ότι το παρελθόν δεν επιστρέφει. Σαν τα κομμάτια ενός παζλ, που μια μέρα παύουν να ταιριάζουν όπως πριν. Το έργο μιλά για μια ευαίσθητη ισορροπία, όταν μια λέξη, μια χειρονομία, μια αντίδραση, μια αλλαγή, μια απώλεια, μια σύμπτωση ή ένας απλός ψίθυρος μπορούν να αλλάξουν τα πάντα.

-Κυριακή 23 Αυγούστου

KIRN COMPAGNIE
TRICOT

Η ομάδα Kirn Compagnie [Κιρν Κομπανί] εμφανίζεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα με το έργο Tricot. Με κέφι και χιούμορ, τα δίδυμα αδέρφια Théo και Lucas Enriquez [Τεό και Λυκάς Ενρικήζ] μοιράζονται μαζί μας τη μεταξύ τους οικειότητα. Σ' έναν κλειστό χώρο, που τους στήνει παγίδες, αναγκάζονται να βρίσκουν λύσεις για να πετύχουν την αρμονία, με ακροβατικά που ξαφνιάζουν, αναγκάζοντας τα σώματα να αλληλεπιδρούν και να αλληλοεξαρτώνται. Το Tricot είναι μια αναζήτηση γύρω από το σώμα, γύρω από δύο σώματα, που ταιριάζουν απόλυτα το ένα με το άλλο. Δύο αδέρφια που γνωρίζουν ο ένας τον άλλον όσο κανείς, που διασκεδάζουν μαζί, χορεύουν μαζί, ζουν μαζί, μοιράζονται τη σκηνή με χαρά, ακόμα κι όταν υπάρχει ένταση, φέρνοντας επί σκηνής μια ποιότητα κίνησης κι έναν ρυθμό που εντυπωσιάζουν.

-Δευτέρα 24 Αυγούστου

Δύο παραστάσεις:
REN QING CAI RANG & ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

IN TRUST WE DOUBT

«Αμφισβητούμε την εμπιστοσύνη», δηλώνουν με το ντουέτο τους ο Ren Qing Cai Rang [Ρεν Τσινγκ Τσέι Ρανγκ] και η Ελευθερία Ηλιοπούλου.

«Απόσπασε την προσοχή των άλλων, μοιράσου απλόχερα τις μεγαλόπνοες ιδέες σου, προσέχοντας πάντοτε να διατηρείς τη μάλλον θαμπή εικόνα σου λαμπερή. Ή...»

IESU ESCALANTE

JACK... A SYMPHONIC RESISTANCE OF A BRUTAL SELF PORTRAIT

Ένα οικείο ταξίδι, μια εσωτερική μάχη, όπου ο χειρότερος εφιάλτης μετατρέπεται στο ωραιότερο όνειρο. Ο Τζακ, αστείος και τραγικός στο βασίλειό του, είναι λίγο τρελός αλλά και γνωστικός ταυτόχρονα.

Αντιπροσωπεύει το Αόρατο και μετατρέπει την πραγματικότητα σε έναν κόσμο φαντασίας, εκεί όπου μπορεί να θεωρηθεί παρανοϊκός αλλά και ατρόμητος ταυτόχρονα. Ο Iesu Escalante [Ιέσου Εσκαλάντε] εμφανίζεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα με ένα εξαιρετικά απαιτητικό έργο, που συνδυάζει εκρηκτικές, ιδιόμορφες κινήσεις από τα ακροβατικά και το σύγχρονο χορό.

-Τρίτη 25 Αυγούστου

Δύο παραστάσεις:

EDIVALDO ERNESTO

ERROR

Το Error του Edivaldo Ernesto [Εντιβάλντο Ερνέστο] πραγματεύεται τις συνέπειες των μοιραίων συναντήσεων και την επίδρασή τους στον ψυχισμό μας. Θα συναντηθούμε με ανθρώπους ατομικιστές, επιθετικούς, φιλικούς, συνεργατικούς, σοφούς, ήρεμους, ανήσυχους. Υπάρχει λάθος άνθρωπος για μας ή λάθος timing; Δεν μπορούμε να ξέρουμε, όμως όσο περισσότερα αποκομίσουμε από αυτές τις συναντήσεις τόσο το καλύτερο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΒΑΛΣΑΜΑΚΗ

BODY MONOLOGUE

Το σόλο Body Monologue της Αναστασίας Βαλσαμάκη επαναφέρει επί σκηνής το αναπάντητο όσο και αυτονόητο ερώτημα: «τί μπορεί ένα σώμα;».

Διερώτηση γόνιμη, που δεν εξετάζει απλώς τις εκφραστικές δυνατότητες του σώματος αλλά και τις αφηγηματικές λειτουργίες της χορευτικής γλώσσας.

-Τετάρτη 26 Αυγούστου

Δύο παραστάσεις:

ΗΛΙΑΣ ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΙΟΥ

FIXATION IN DUO

Ο καλύτερος τρόπος να μην προχωράς είναι να ακολουθείς μια έμμονη ιδέα.

(Jacques Prévert)

Υπάρχει εξέλιξη στην εμμονή ή απλά κάνουμε κύκλους γύρω από τον εαυτό μας και τις συνήθειες συμπεριφορές μας; Μπορούμε να συνδιαλλαγούμε ουσιαστικά με τον άλλον, όταν ο καθένας μας βρίσκεται στη δίνη της δικής του εμμονής; Το Fixation In Duo του Ηλία Χατζηγεωργίου είναι μια αυτοσχεδιαστική κινητική performance που «ρετάρει». Ένα παιχνίδι με τους κινητικούς κανόνες του Hip Hop και του Popping για την εμμονή, που ξεκίνησε στο πλαίσιο του Athens Video Dance Project και συνεχίζει στο Φεστιβάλ Χορού Καλαμάτας.

ΗΡΩ ΚΟΝΤΗ

NUMBED EMOTION

Με το σόλο της Numbed Emotion, η Ηρώ Κόντη εστιάζει στη νέα πραγματικότητα, την οποία καλείται να αντιμετωπίσει ο άνθρωπος αναθεωρώντας βασικές έννοιες, με

σημαντικότερη αυτή της επαφής. Η ζωή συνεχίζεται αλλά με περιορισμούς. Μπορούν να ανταποκριθούν στις νέες συνθήκες όταν ο φόβος ανακόπτει οποιαδήποτε διάθεση για παρόρμηση;

-Πέμπτη 27 Αυγούστου

WONDERGROUND DANCE COMPANY

RISE

Το Rise είναι ένα μανιφέστο για το πώς ένας άδειος χώρος μετατρέπεται σε τελετουργικό μεταμόρφωσης. Η Roser Tutusaus [Ροσέρ Τουτουσάους] και ο Tom Weksler [Τομ Βέκσλερ] της ομάδας Wonderground Dance Company [Γούντεργκραουντ Ντανς Κόμπανι] μοιράζονται με το κοινό ένα ασυνήθιστο γεγονός, μια στιγμή απλής και προσωπικής αλήθειας, που είναι η ουσία της αλλαγής. Το Rise είναι ένα χορευτικό έργο που συνδυάζει διαφορετικές μορφές κίνησης ως τρόπο επικοινωνίας και μας καλεί να προχωρήσουμε πέρα από το ατομικό βίωμα προς το συλλογικό.

-Παρασκευή 28 Αυγούστου

Τρεις παραστάσεις:

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΟΥΝΗΣ

ORBITAL

Ένας άνδρας και μια σφαίρα. Τους συνδέει η δημιουργία μιας τροχιάς, που διαγράφεται μέσα από τις συνεχείς, αγωνιώδεις προσπάθειες του άνδρα να ισορροπήσει. Σε αυτήν την τροχιά αντικείμενο και υποκείμενο αναπτύσσουν μια σχέση αλληλεξάρτησης, που εκφράζεται αλληγορικά με μια άμεση σωματικότητα. Ο άνδρας πασχίζει να εξισορροπήσει τα πηγαία όνειρα και τις επιθυμίες του με την ενήλικη, λογική πραγματικότητα που τον εγκλωβίζει. Η σφαίρα ενσαρκώνει ένα άλλο άπιαστο σώμα, μια άλλη οντότητα, στην οποία ο άνδρας προσπαθεί να εισχωρήσει, να την κατανοήσει αλλά και να συμπορευτεί μαζί της. Επιχειρεί να καταστήσει δικό του αυτό το άλλο σώμα και εν τέλει να ισορροπήσει μαζί του, προκειμένου να βρεθεί πιο κοντά στο «γνήσιο» εαυτό του και στη δική του αυτοολοκλήρωση. Μαζί διαντιδρούν και διαμορφώνουν από κοινού ένα τοπίο συναισθηματικότητας. Η παράσταση θα πραγματοποιηθεί την ίδια ημέρα στην Κεντρική Πλατεία της Καλαμάτας, στην Προκουμιά και σε έναν τρίτο χώρο στην πόλη, σε ώρες που θα ανακοινωθούν.

-BEN FURY & SIMON THIERRÉE

DARWISH'S NIGHTMARE

Το έργο Le Cauchemar de Darwish είναι ένα έργο κίνησης με ζωντανή μουσική. Συνδυάζει το υπόβαθρο και τα ενδιαφέροντα των δύο πρωτοεμφανιζόμενων στην Ελλάδα καλλιτεχνών: το breakdance για τον Ben Fury [Μπεν Φυρί], την παραδοσιακή, κλασική και τζαζ μουσική για τον SimonThierrée [Σιμόν Τιερέ], τις μεσανατολικές επιρροές και το σύγχρονο χορό και μουσική και για τους δύο. Εμπνευσμένο από τον παραδοσιακό μεσανατολικό χορό dabkeh, το έργο γεννήθηκε μέσα από την επιθυμία των συντελεστών του να χορέψουν μέσα στο πλήθος. Η μουσική παίζει κεντρικό ρόλο, καθώς οι δύο καλλιτέχνες τραγουδούν, χωρίς τη συνοδεία οργάνων, ένα λαϊκό τραγούδι του μαροκινού συγκροτήματος Jil Jilala, ενεργοποιώντας έναν παλλόμενο κύκλο, που διευρύνεται μέχρι να αποσυντεθεί.

-ΕΥΤΥΧΙΑ ΣΤΕΦΑΝΟΥ & ΤΖΙΤΖΙΦΡΙΚΙΑ

ΛΙΓΟ ΠΡΙΝ ΣΑΣ ΣΥΣΤΗΘΟΥΜΕ. ΕΙΜΑΣΤΕ

Με την παράσταση Λίγο πριν σας συστηθούμε. Είμαστε, η Ευτυχία Στεφάνου, σε συνεργασία με τα Tzitzifriki[a], το μουσικό Σωτήρη Ζηλιασκόπουλο και την εικαστικό Μαρίνα Φραγκιουδάκη, κάνουν μια απόπειρα να επικοινωνήσουν την καθολική αποτυχία τους να παρουσιαστούνως κάτι προκαθορισμένο, εφόσον τίθενται σε μια συνεχή και ασίγαστη αναδιαμόρφωση. Ίσως η ματαιότητα αυτής της παραδοχής να έγκειται στη συνειδητοποίηση της συνεχούς μεταβολής τους μέχρι να καταλήξουν στο «εγώ», το οποίο προϋπάρχει.

-Σάββατο 29 Αυγούστου

Δύο παραστάσεις:

-ΔΗΜΗΤΡΑ ΜΕΡΤΖΑΝΗ

ΕΝΑ ΚΟΛΑΖ

Το σώμα έχει την τάση να εκδηλώνεται μέσω της πηγαίας, ανεπιτήδευτης κίνησής του. Με βάση αυτήν την ιδέα, η Δήμητρα-Ελευθερία Μερτζάνη προτείνει μια χορευτική σπουδή στον αυθορμητισμό και ένα κολάζ τέτοιων στιγμιότυπων.

-ΜΑΡΙΑ ΜΑΝΟΥΚΙΑΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΣΦΑΙΡΑ

Με το έργο Inner Globe (Εσωτερική Σφαίρα) η Μαρία Μανουκιάν μας εισάγει σε έναν ιδεατό κυκλικό κόσμο δυναμικής ασφάλειας και στοχεύει στην προσέγγιση του εσωτερικού του πυρήνα. Ο κύκλος λειτουργεί ως σύστημα ανατροφοδότησης. Μέσα στον κύκλο, σκέψεις και κίνηση βρίσκουν την πορεία τους και προσανατολίζονται σε διαφορετικές κατευθύνσεις και αισθήσεις. Στο κέντρο, όμως, βρίσκεται μια σφαίρα, ο εσωτερικός πυρήνας. Πώς προσεγγίζει κανείς την πηγή των πραγμάτων; Μπορούν μικρές κινήσεις και στάσεις να καθοδηγήσουν αυτόν που αναζητά το κέντρο ή απαιτείται κάτι παραπάνω;

-ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

ELECTRIC MATTER | Εκπαιδευτικό πρόγραμμα σεμιναρίων σύγχρονου χορού και χοροθεάτρου

21-30 Αυγούστου 2020

3 σεμινάρια, 1 masterclass & 1 διάλεξη

Συνολική διάρκεια: 55 ώρες

Τοποθεσία: Δημοτικό Στάδιο Καλαμάτας

Με προτεραιότητα την υγεία όλων, λαμβάνουμε υπόψη τα ισχύοντα μέτρα ασφαλείας και δεχόμαστε μέγιστο αριθμό 45 συμμετεχόντων.

-EDIVALDO ERNESTO

Depth Movement Workshop

21-30 Αυγούστου (30 ώρες)

Σε αυτό το πυκνό, δυναμικό σεμινάριο οι σπουδαστές εξερευνούν την ενέργεια και τα όριά τους, τα οποία θέτουν σε αμφισβήτηση προκειμένου να κατανοήσουν τί τους προσδιορίζει ως χορευτές. Επιτρέπουν στο περιβάλλον να επηρεάσει τις χορευτικές δεξιότητές τους και αναπτύσσουν εργαλεία για τη δημιουργία ρυθμών και νέων ποιότητων κίνησης. Κοιτάζουν βαθύτερα μέσα στο φάσμα του προσωπικού τους χορευτικού λεξιλογίου και μαθαίνουν να μεταμορφώνονται σε οποιονδήποτε ή οτιδήποτε. Εξερευνούν το partnering και τη μικρο-αφηγηματική κίνηση προς όλες τις κατευθύνσεις με στόχο τη μεταμόρφωση ολόκληρης της ομάδας. Μαθαίνουν πώς να είναι πραγματικά απρόβλεπτοι, πώς να ανακυκλώνουν την ενέργεια και πώς να χρησιμοποιούν το σώμα τους ως το κύριο εργαλείο τους.

-JOZEF FRUČEK

Tell A Story

21-23 Αυγούστου (9 ώρες)

Πρόκειται για ένα σεμινάριο με κεντρικό στόχο την ανάδειξη της παρουσίας του performer επί σκηνής μέσω της σύνδεσης κίνησης και φωνής. Πριν την έναρξη του σεμιναρίου θα ζητηθεί από τους συμμετέχοντες να προετοιμαστούν σε επιλεγμένο κείμενο.

JOZEF FRUČEK

Fighting Monkey Coordinations

24-25 Αυγούστου (6 ώρες)

Το σεμινάριο αυτό απευθύνεται στην αίσθηση του ρυθμού των συμμετεχόντων. Ο ρυθμός είναι το σημαντικότερο προσόν στη χορευτική εκτέλεση. Οι συμμετέχοντες θα εξοικειωθούν με μοτίβα κίνησης που έχουν σχεδιαστεί για να δοκιμάσουν την ικανότητά τους να συντονίζουν την κίνησή τους. Όταν κατακτήσουν τα μοτίβα αυτά θα εκπλαγούν με το πόσο σημαντικός είναι ο ρυθμός για τη δομή του σώματός τους, τη βελτίωση της αθλητικής τους απόδοσης και τη διασύνδεση ολόκληρου του σώματος.

-ΛΙΝΤΑ ΚΑΠΕΤΑΝΕΑ

Masterclass

Fighting Monkey Practice - From The Other Side

26-29 Αυγούστου (8 ώρες)

Πρόκειται για ένα μάθημα που εστιάζει σε βασικές ιδιότητες του σώματος, όπως το βάρος, η ελαστικότητα, η δύναμη, η πυκνότητα, και στη χρήση τους είτε σε μια απλή συνθήκη είτε σε πιο σύνθετες καταστάσεις ταχύτητας και δυναμικής.

ΔΙΑΛΕΞΗ

Jozef Fruček

Risk And Uncertainty - Fundamental Aspects Of Human Development

(2 ώρες) Η ημερομηνία και ο χώρος θα ανακοινωθούν

Ο Jozef Fruček [Γιόζεφ Φρούτσεκ], συνιδρυτής μαζί με τη Λίντα Καπετανέα της ομάδας χορού RootlessRoot και του Fighting Monkey Practice που διδάσκεται παγκοσμίως σε πανεπιστήμια, συνέδρια και ανοιχτές ερευνητικές πλατφόρμες, δίνει μια δίωρη διάλεξη ανοιχτή σε όλο το κοινό για το ρόλο της αβεβαιότητας και του κινδύνου στη δημιουργική διαδικασία, στην έρευνα και την καθημερινή εξάσκηση.